
Tyszowce, st. 3, gm. loco, woj. zamojskie, AZP 90-92/20

Informator Archeologiczny : badania 32, 73

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

cm, a jej szerokość wynosiła 70-100 cm), zorientowanej po linii północ-południe. Wszystkie tego typu obiekty posiadały obwarowanie kamienne w postaci albo pełnej dookólnej obstawy, albo też konstrukcji obejmującej tylko dłuższe boki jamy grobowej. W dwóch przypadkach obstawie towarzyszył bruk kamienny. Na dnie grobu złożone były w skupisku przepalone kości, wśród których rejestrowano często drobne przedmioty brązowe i żelazne. W pobliżu kości znajdowały się naczynia przystawne. Tworzyły one zgrupowanie, znajdujące się zwykle w północnej lub południowej części jamy grobowej. W skład typowego zestawu form wchodziły: waza, garnek, misa oraz czerpak a często także placek gliniany.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

TYSZOWCE, st. 3, gm. *loco*, woj. zamojskie, AZP 90-92/20

- cmentarzysko szkieletowe i osada kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury mierzanowickiej (wczesny okres epoki brązu)
- cmentarzysko kurhanowe i osada kultury trzcinieckiej (wczesny okres epoki brązu)
- osada kultury łużyckiej (późna epoka brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr Halinę Taras (Instytut Archeologii UMCS w Lublinie). Finansowane przez UMCS w Lublinie i PSOZ. Pierwszy sezon badań. Rozpoznano 6 arów powierzchni stanowiska.

Stanowisko zlokalizowane jest na piaszczystej, nieregularnej wydmie usytuowanej w obrębie rozległej terasy zalewowej doliny Huczwy. Prace eksploracyjne prowadzono w obrębie 9 wykopów, które objęły swym zasięgiem zniszczony kurhan o całkowicie zniwelowanym nasypie oraz jego otoczenie.

Zasięg nasypu kurhanu czytelny był jedynie na podstawie różnicy zabarwienia gleby. Posiadał kolisty zarys o średnicy około 13 m. W centralnej jego części, tuż pod warstwą orną natrafiono na owalną jamę grobową, w której odkryto esowaty garnek gliniany kultury trzcinieckiej, narzędzie krzemienne i narzędzie kamienne, przy zupełnym braku kości ludzkich. W głębszych strukturach nawarstwień podkurhanowych odkryto 2 groby kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej. Niestety tu również nie zachowały się kości szkieletów. W wypełniskach jam grobowych odsłonięto naczynia gliniane (półkuliste misy, pucharki doniczkowate, garnki o esowatym profilu), krzemienne grociki do strzał, krzemienne narzędzia wiórowe oraz nieckowate żarna kamienne. W grobach zaobserwowano również ślady ochry. W strefie otaczającej kurhan odnotowano obecność około 30 różnorodnych obiektów osadowych. W jednym z nich znajdowały się drobne narzędzia krzemienne, fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych oraz uszkodzona gliniana figurka zoomorficzna przypominająca krowę(?). Przynajmniej dwa obiekty o charakterze osadowym przypisać można kulturze lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej, zawierały bowiem tylko fragmenty naczyń tej kultury. Większość odkrytych obiektów ziemnych, przypominających jamy gospodarcze różnej wielkości, zawierała przemieszany, mało charakterystyczny materiał ceramiczny kultury mierzanowickiej i kultury trzcinieckiej oraz narzędzia krzemienne o wczesnobrązowej technologii. Trzy obiekty osadowe (jamy gospodarcze) można przypisać kulturze łużyckiej.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w PSOZ w Zamościu a materiały zabytkowe zdeponowano w Instytucie Archeologii UMCS w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. IV. - 1999 r.

Wierzbowa, st. 1, gm. Wartkowice, woj. sieradzkie, AZP 62-48/4 - patrz: wczesna epoka żelaza